

2. uskrsna nedjelja C

*Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi!
Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vijekova! (Otk 1,17)*

Prvo čitanje

Djela apostolska 5,12-16

Po rukama se apostolskim događala mnoga znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno okupljali u Trijemu Salomonovu. Nitko se drugi nije usuđivao pridružiti im se, ali ih je narod veličao.

I sve se više povećavalo mnoštvo muževa i žena što vjerovahu Gospodinu tako da su na trgove iznosili bolesnike i postavljali ih na ležaljka i posteljama ne bi li, kad Petar bude prolazio, bar sjena njegova osjenila kojega od njih. A slijegalo bi se i mnoštvo iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i opsjednute od nečistih duhova, i svi bi ozdravljali.

Drugo čitanje

Otkrivenje 1,9-11a.12-13.17-19

Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevoji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi Riječi Božje i svjedočanstva Isusova. Zanih se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje. Govoraše: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama!" Okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svijećnjaka, a posred svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom. Kad ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me desnicu govoreći: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vijekova te imam ključe Smrti i Podzemlja. Napiši dakle što si vidio: ono što jest i što se ima dogoditi poslije."

Evandjelje

Ivan 20,19-31

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židovâ bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina.

Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primitite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im."

Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kada dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati."

I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!"

Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran." Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!"

Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Za razmišljanje

"Vidjeli smo Gospodina!" Uskrsli se ukazao apostolima, pokazao im je svoje rane, predao im svoj mir i istodobno – na neki način prije Duhova – svoga Duha, koji će po njihovim rukama završiti Božje djelo spasenja. No Tome prilikom toga susreta nema. Obdaren čvrstim karakterom u jedno je siguran: "Ako ne vidim, neću vjerovati!"

Toma je iskren, otvoren i neustrašiv – takvog ga poznajemo po rijetkim zgodama iz evanđelja u kojima se on poimence spominje. Neće biti lako pokrenuti ga da prihvati taj rizik vjere.

Njegov karakter, njegova potreba za stvarnim i sigurnim, njegovo nepovjerenje prema svakoj vrsti ideologije koja u svakodnevici nije podnošljiva, blizi su upravo nama, ljudima 21. stoljeća. I mi tražimo ono što se daje izmjeriti, izbrojati i dokazati da bismo mogli vjerovati. No Isus razumije Tominu osobnost i osam dana kasnije posije za njegovim riječima: "Pruži ruku svoju i stavi je u moj bok i ne budi više nevjernik, već vjernik."

Kako se mi odnosimo prema tom izazovu koji postavalja Uskrsli? Zadovoljavamo li se time da nedirnuti događajem slavimo uskrsnu liturgiju i pobožno ponavljamo: "Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju."? Ili možda pokušavamo da to Tomino iskustvo postane i naše iskustvo, kako bismo izazvali Isusa Krista i pustili da njegovo uskrsnuće u nama postane stvarnost?

Ono što nas u vjeri najviše iznenađuje jest to da je svakom od nas darovana sposobnost da vjerujemo, da vjerujemo čak ono nevjerovatno. Ako taj Božji dar nama, tu sposobnost da vjerujemo, uzmemo ozbiljno, i ako činimo sve što je u našoj moći da ostvarimo ono nemoguće, onda će naša vjera uistinu moći premještat brda, onda će i Uskrsli i za nas postati stvarnost i "Gospodin moj i Bog moj".